

Olgun Yetişkinlere Bir Roman

BERAATINE...

yeni binyılın
kült romanı

kemik

BEDRİ BAYKAM

7. BASKI

KEMİK

olgun yetişkinlere bir roman

Bedri Baykam

New York'un en iyi saklanan efsanesi

Erje Ayden 'e

Türkiye 'den sevgilerle

BEDRİ BAYKAM'IN YAŞAMÖYKÜSÜ

1957 yılında Ankara'da doğdu. Altı yaşında Ankara, Bern ve Cenevre'de ilk eserlerini sergiledi. "Harika

Çocuk" olarak tanımlandığı 60'lı yıl arda Avrupa ve Amerika'nın birçok sanat merkezinde sergiler açtı.

Sorbonne'da ekonomi, L'Actorat'da da aktörlük tahsili yaptı. Ardından California College of Arts and

Crafts'de resim ve sinema eğitimi gördü. 1987 yılına kadar ABD'de yaşayan Baykam, Dünya'nın değişik

ülkelerinde 71 kişisel sergi açtı, birçok grup sergisine katıldı, kısa metrajlı film ve videolar çekti, çeşitli

filmlerde rol aldı. Değişik yayınlarda köşe yazarlığı yapan Baykam ayrıca "Dönemin Rengi" isimli bir

televizyon programını da üç yıl boyunca hazırladı ve sundu. Birçok demokratik kitle örgütünde ve

1995-1998 yıl arı arasında aktif siyasi görevler üstlendi. 1999 yılında retrospektif sergisi dolayısıyla Stefan

R. Svetiev'in, sanatçının yaşamı hakkındaki "This Has Been Done Before" isimli belgesel filmi ve Boyut

Yayın Grubu'nun Baykam'ın tüm dönemleri hakkındaki "I'm Nothing, But I'm Everything" isimli geniş monografisi yayınlandı.

YAYINLANMIŞ KİTAPLARI

Sanat üzerine:

Boyanın Beyni(1990)

Monkeys' Right To Paint(1994)

Geçici Anlar, Kalıcı Tatlar(1996)

Dönemin Rengi(1997)

Maymunların Resim Yapma Hakkı(1999)

[Monkeys' Right To Paint'in Türkçesi]

Siyaset üzerine:

27 Mayıs İlk Aşkımızdı(1994)

Mustafa Kemaller Görev Başına(1994)

Ödünsüz Laik Türkiye(1995)

Gözleri Hep Üzerimizde(1997)

68'li Yıl ar - Eylemciler(1998)

68'li Yıl ar - Tanklar(1999)

Küba ve Binyılın Süvarisi Che(2000)

Ordu Satranç Oynarken(2001)

Roman :

Kemik(2000)

Uzun metrajlı senaryolar:

Asma!(1978), Paris

Bayağ Film(1992), İstanbul

ÖNSÖZ

ELİNİZEulaşan bu romanın yazılış sürecinin bana son derece heyecan verdiğini size itiraf etmem lazım.

Üç yıl kadar önce Kaliforniya'nın şehirlerarası yollarında aklıma tohumu düşen bu yapıt, o günden beri

araya girip çıkan onca büyük sergiye rağmen adım adım gelişmeyi inatla başardı ve nihayet doğumunu

gördü.

"Kemik Roman" gerçekte kurgunun, dün, bugün ve yarının, birbiri içine geçtiği "Kendi İçinde Bir Dünya". Bu kitabı okurken bunun bir roman olduğunu bilerek ve hatırlayarak okumanızı öneririm. Bu kitabı

bilimi, sanatı, genetiği, felsefeyi öğrenmek için okumayın. "Roman", olsa olsa bu konulara ilgi duymanızı

sağlar, o kadar. Bu kitabı, sakın tarihi olayları ve siyaseti öğrenmek için de okumayın. Çünkü birçok olayı

değiştirerek, gerçekte hayali, olmuş olanla olabilecek olanı karıştırarak aktardım. Bu kitabı, yazarın kendi

hayatını veya hayatla ilgili kişisel görüşlerini yansıtan bir yapıt olarak da görmeyin. Yazarın çok farklı

yaşamı, bildiğiniz ve bilmediğiniz yönleriyle bir gün otobiyografisinde elinize geldiği zaman ne demek

istediğimi daha iyi anlarsınız. Kişisel görüşlerim konusuna gelince, çok merak ediyorsanız bunları sanat ve

politika üzerine daha önce yayınlanmış 11 çalışmamda fazlasıyla bulabilirsiniz.

Bu kitap birİncil veya Mükemmeliyet Akademisi'nin Davranış Bilimleri ders kitabı (!) değildir. Size

hayatta doğru bir yön vermek üzere yazılmamıştır. Benim kafama göre çizdiğim ideal bir Türkiye tablosu

yaratmak için de yazılmamıştır. Her şeyden önce okurken keyif almanız ve düşünmeniz için yazılmıştır.

Aynen benim yazarken yaşadıklarım gibi. Agatha Christie de size binbir cinayet metodunu sayısız

romanında en hinoğluhin ayrıntılarıyla anlattığında, sizi cinayete teşvik etmek için bunları kaleme

almıyordu! "Fotoğrafçı" Selim Targan'ın hayatında on ayda yaşananlar çerçevesinde bir hayali dönem ve

Dünya değerlendirmesi olarak bakın bu sayfalara. Hikâye Kasım 2001'de başlıyor ve Ağustos 2002'de

bitiyor.

İlginç bir ülkede yaşadığımızı biliyorsunuz. Kendini benim "savcım" ilan etmiş onca acıdığı insan var.

Yıl ardır benim hakkımda bulabildiklerini zannettikleri tek heyecanlı saldırı noktasını onlara yine ben sunmuştum: Dadaist Bar'ın açılışında, Dadaist şair ve boksör Arthur Cravan anısına düzenlediğim on dakikalık "Bayanlararası yağlı güreş müsabakası"nın derin şoku, onları bugüne kadar binbir yazıda oyaladı; artık onların da biraz yeni malzeme ve hava değişikliğini hakkettiklerine kanaat getirdim!

Bu roman bildiğiniz gibi kapağından size bir ikazla sunuldu: "Olgun Yetişkinlere Bir Roman". Siz buna

rağmen bu satırları okumayı seçmişsiniz. Bir başkasının satın aldığı bir kitap şu anda elinizdeyse, halen

onu bırakıp okumama seçeneğiniz var. Toplumun ahlakı mı? Toplumun her yetişkin bireyi –inanın– en az

sizin ya da benim kadar kendi ahlakının limitlerini ve standartlarını saptayacak kadar kendini tanır. Böyle

bir sorumluluğunuz da yok.

Hayatta ne varsa, bu kitapta da var. Cinsel ik, şiddet, bilim, sanat, tarih, felsefe, politika, mizah,

sapkınlık... Bunların hepsiyle iliklerinize kadar temas etmeye hazırsanız bu romanı okuyabilirsiniz. Hazır

değilseniz bu önsözü kapatıp, kendinizi o mantar gibi biten nefis yeni kitapçılardan birine atıp, daha ılımlı,

daha sakin veya daha "size göre" herhangi başka bir kitapla yolunuza devam edebilirsiniz. Zaten

demokrasinin özü ve özeti de bu değil mi? Kimse size bu kitabı zorla okutamaz, kimse bana neyi nasıl yazacağımı öğretmeye kalkamaz.

"Kemik Roman"da cinsel iğin süslenmiş, renkli romantik lenslerle pastalaştırılmış özel bir "erotizm"

kılıfına sokulması için hiçbir çaba harcamadım. Her fırsatta, her röportajda da vurguladığım gibi

"pornografi" bile benim için ne ayıp, ne de korkunç bir olgu: Bulut ve orman manzaraları kadar doğal, günlük gazeteler kadar gerekli...

Buna karşın, gerek Türkiye'nin kendine has ilginç çelişkilerle dolu sosyo-politik katmanları, gerek

medyanın sürekli yeni sansasyonel polemik malzemeleri arayan yapısını göz önünde bulundurarak, ucuz

bir provokasyon yapıyor görünmemek için kitabın Türkiye' de basılan bu ilk yayınında mecburen ilginç bir

yöntemle metnin bazı bölümlerini karıştırarak "soyut" ve "anlaşılmaz" hale getirdim.

Harcanan onca efordan sonra "Kemik Roman"ın üç ucuz kelime alınganlığı yüzünden hukuki sorunlar yaşamamasını, piyasada yayılıp okurlarına zamanında ulaşmasını arzuladığım için bu yolu seçtim.

Sonucun artık mizahi tatlar taşıdığını söyleyebiliriz. Hem de bu işlem, günümüz Türkiye'si'nde kitap piyasasında iç ve dış yazarların "Kemik Roman"ın dilinden çok daha açıkça ve rahatça kalemlerini koşturmalarına rağmen yapıldı. Bu aşırı hassasiyetimin gerekçesi, her şeyin bu ülkede göreceli olarak uygulandığını biliyor olmam.

"Kemik Roman"ın piyasaya çıkmadan onu okuyanlar arasında onca katıksız hayran kazanması, buna karşın çeşitli endişe ve kuşkuvarın da dile getirilmesi, beni bu formüle itti. Kitabın tam metnini çok merak

edenler bunu zaman içerisinde yurtdışı baskılarından okuyabilirler. Bu ülkede kimi kanunların ne kadar

kadük kaldığı bir sır olmaktan çok uzak! Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının da bir Fransız, bir İsveçli

veya bir Alman gibi her sanat ve edebiyat eseriyle sansürsüzce karşılaşabilmeleri, yetişkin birer birey

olarak her Dünya vatandaşı kadar kabul görmeleri (!) en büyük dileklerimden biri.

Buna rağmen bu kitap hakkında "bir hataydı" diyenler çıkacaktır. "O, bunu yapmamalıydı" diyenler çıkacaktır, "Ne gerek vardı sanki?" diyenler çıkacaktır.

Bu kitaba "gerek" yoktu. Yazar, içinden geldi, yazdı, hepsi o kadar. Sanat il a toplumsal gereklerden doğmaz. İç gereksinimlerden doğar. Sebepsiz doğar. Belirli bir dönemde, "topluma rağmen" bile olsa, artık

doğması gerektiğinde doğar. Bu, tarihte de hep böyle olmuştur. Kimse izlenimcilere gidip "Hadi kalkın

acayip renkli resimler yapın" demedi, kimse gerçeküstücü gruba gidip "Biraz otomatik yazın görebilir miyiz?" demedi. Kimse John Cage'e gidip "Gürültü veya sessizlik konserleri dinleyebilir miyiz, buna ihtiyacımız var" demedi.

Kitabın dili ile ilgili olarak eklemek istediğim bazı detaylar var. Yazar doğal olarak dilin kullanımında

kendine has seçimler yaptı ve özgür iradesini kullandı. Bunlar her zaman "dil kılavuzu" ile paralel gitmedi.

Örneğin benim için doğru kelime "tuvalet", "tuval" veya "laboratuvar" değil, "tualet", "tual" ve "laboratuar"dır. Fransızca'dan, okunuşları göz önünde bulundurulursa böyle alınmış olmaları gerekir.

Aynen "pantolon" ve iki L'li "entellektüel"de olduğu gibi... Tam tersine, Fransızca'dan alındığı şekliyle

"sutyen" dememiz gerekirken "sütyen" kelimesini kullanmayı tercih ettim. Bu tercihi de memelerin "süt

faktörü" ile olan ilişkilerine borçluyuz! "Ossurmak" kelimesi tek s ile yazıldı mı aynı duyguyu vermez.

Aynen "ıssırma"nın da iki s ile yazılması gerektiği gibi... "Bayağı" bazen "Bayağ" yazılır. Ne zaman mı?

Arar bulursunuz.

Evren, Güneş ve Dünya hep büyük harfle yazılmıştır. Okudukça nedenini anlarsınız. Otuz santim, otuz santimdir. Ama bazı insanlar size "otuz kalın santim"den söz ederlerse, bir nedeni vardır. "Muzibet"

kelimesi kendi mutfağımızın ürünüdür, kolesterol içermez, gönül rahatlığıyla tüketebilirsiniz. ("Musibet" ve

"Muzip" in evliliklerinden doğmuştur!)

Bu birkaç örneği size önden sunmak istedim. Çünkü bu ülkede "68'li Yıl ar" sergimi ve kitabımı gören

kimi heyecanlı eleştirilenler bana dil dersi vermeye kalkıp, "60'lı Yıl ar denir, öyle denmez" diye hemen

ukalalığa girişmişlerdi!! 68'in öncesi ve sonrasıyla bir evrensel merkez olduğunu onlara anlatmam bayağ

zaman aldı. Onun için herkes kitabı okurken müsterih olsun. Yazar her virgülü, her tırnağı, her harfi, seçerek ve bilerek yerleştirdi, ama kitabın "hatasız" olduğunu da iddia etmiyor!

Nerelerde mi yazdım? Eşimin, annemin ve biricik oğlum Suphi'nin sıcaklığını koruduğu evimin sevecen

ortamında, kaotik masamda, Beyoğlu Demir Kahve'de, Bebek Kahve'de, 1998 ve 1999 yaz aylarında Ege

ve güney sahil erinde, sevgili dostum Celal Oruç'un teknesinde, 2000 yazında Yunan adalarında, Girit'te,

Mikonos'ta, Santorini'de...

"Kemik Roman" önce kareli dört deftere bütün diğer kitaplarım gibi "el e" yazıldı. Binbir tashih ve ara

eklerle on iki değişik yorumda gelişerek önünüze kadar gelmesinin sorumlularından biri, altı yıldır bana

destek olan asistanım Sabiha Kurtulmuş'tur. Bana sohbet ve görüşleriyle katkılar yapan birçok değerli

insana, başta eşim Sibel Baykam, Aslıgül Levack ve Güner Ümit olmak üzere, Prof. Dr. Cengiz Kудay'a,

Prof. Dr. Turgut Adatepe'ye, Barbaros Sağdıç'a, Faik Genç'e, Yonca Dervişoğlu'na, Yeşim Fadıl ıoğlu'na,

Aylin Yalçın'a, Can Sandıkçıoğlu'na, Mustafa Yalçın'a, Erol Arslan'a, Şemsa Atıl a'ya, Çelik Kayalar'a,

Alptekin Gündüz'e, Tansa Mermerci'ye, Celal Oruç'a, Tufan Karasu'ya, Kamil Şükun'a, Demet Söz'e, Nejat

Yavaşoğulları'na, Arlin Nevruz'a da teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Bu arada bu kitap yazılırken

üzerimdeki birçok görünmez yükü hafifleten sevgili annem Mutahhar Baykam'a ve diğer asistanım Taki

Morfiadis'e de teşekkür ediyorum. Kitabın üretim safhasında destek veren Yeni Çizgi Dağıtım ve değerli

yöneticileri Ömer Yenici'ye, Adnan Ademir'e, Erol Şahnacı'ya, grafiker Nejat Ünlü'ye, genç sanatçı Tuncay

Takmaz'a katkılarından dolayı şükranlarımı sunarım. Ayrıca birçok bilimsel dergi ve kitap, Kemik'in

hazırlanışında yol gösterici bir rol oynadı. Özellikle Cumhuriyet gazetesinin Bilim ve Teknik eki, Bilim ve

Teknik dergisi, Bilim ve Ütopya dergisi, Ray Kurzweil'in "Yapay Zekâ Zamanı" kitabı ve Robin Baker'in

"Gelecekte Seks" isimli yapıtı bu süreçte elimden geçen sayısız yayın arasından ilk aklıma gelenler.

Kitapların kaderi önceden bilinmez. Bir kitabı bin kişi de okuyabilir, milyonlar da. Benim arzum, bu

kitabı üç yıl boyunca yazarken hissettiğim heyecanı ve katmanlı derinliği benimle beraber aynı yoğunlukta

hissedecek o tek "yabancı" okuru bulmak. O kişi siz de olabilirsiniz. O zaman, bir gün sizinle de bir kahve

içip sohbet etmeyi ümit ederim.

Pazartesi, 21 Şubat 2000 günü, Bebek Kahve'de iki arkadaşıyla ıhlamurunu içen kumral, esmer tenli,

uzun boylu, beyaz gömlekli, kolyeli, ela gözlü genç kıza da hayatın elektriğini her an devreye sokacak

şansları ve bu kitabın ömür üstünden onca tanışılmamış esin kaynağını temsilen teşekkür etmek isterim.

Yaşam böylesine zengin ve umulmadık bir fırsatlar dünyası...

Bedri Baykam

Kasım 2000, İstanbul

Bu kitaptaki, yazarın salt kişisel inisiyatifle romana dahil ettiği günlük hayattan ve genel kültürden

bildikleriniz dışındaki şahısların, geçmişte yaşamış veya şu anda yaşayan gerçek kişilerle hiçbir ilişkisi

yoktur. Ancak, gelecekte yaşayacak kişilerle ilişkileri olabilir.

Yazar, akıl almaz gücüne rağmen geleceği kontrol edememektedir.

Inan olsun Sinuhe , ne ölümüne, ne de hezimetine üzülüyorum. Çok şey arzu etmiştim. Suriye'nin

zenginliği gözlerimi kamaştırmıştı. Elimi uzatsam alıverecekmişim gibi geldi bana. Hislerim daima ifrat

derecesindedir. Sevdiğim zaman deli gibi severim, nefret edince de korkunç olurum. Kaderime

küsmüyorum, yarın öleceğime ve çakallara yem olacağıma da üzülüyorum. Tek bir hareketime de

pişman değilim. Daima her şeyi merak etmişimdir, ne yaparsın Suriye'liyim ve damarlarımda bezirgân kanı

akıyor. Şimdi de ölümümü merak ediyorum. Acaba öbür âlemde de kurnazlık edip Tanrıları faka bastırabilir miyim dersin? Sen akıl ısındır Sinuhe, bütün dünyayı dolaştın, tecrübe sahibi oldun, sen söyle,

ölümü kandırabilir miyim? Ondan nasıl kurtulabilirim?

Sinuhebaşını sal adı.

–İşte bu imkânsız Aziru, insan bu dünyada her şeyi aldatabilir, sevgi, kudret, iyilik, fenalık hep aldatıcıdır, hatta kendini, kendi kalbini ve beynini kandırabilir ama sadece doğum ve ölüm hakikidir, gayri

samimiyetin yeri yoktur burada. Ondan kaçınılmaz. Bak Aziru sana şunu söyleyeyim: Ölüm korkunç değildir, hatta mülayimdir diyebilirim. Şu dünyada olup biten kötülöklere bakılırsa insanın en iyi dostunun

ölüm olacağına kanaat getirdim. Hekim olarak ölüm diyarı denen bir yere ve Mısırlı olarak da diğerk âleme

ve bedenim ebedîleşmesine inanmıyorum. Bence ölüm, uzun bir uyku, bunaltıcı günü takip eden serin bir

gecedir. Gözlerini yumacaksın ve ölüvereceksin, kalbin duracak ve canın hiçbir şey istemeyecek. El erin

arsızca uzanmayacak, öylece kalakalacak, ayaklarında derman kalmadığında sonsuz uzanan yol arda

yürümeye kalkışmayacaksın. İşte ölüm budur dostum Aziru! Dostluğumuzun hatırı için senin ve ailen için

Tanrıya kurbanlar ihsan edeceğimi hatırla. Bu gibi şeylere ben pek kıymet vermem ama senin hatırın için

yaparım, merak etme.

Mika Waltari'nin Mısırlı Sinuhe kitabından.(1945)

(Çev. Hâle Kuntay) Türkiye Yayinevi, 1959

ASANSÖRÜ beklerken sabırsızlanıyordu Elif. Çok acıkmıştı. İçtiği sigaranın da bu boşluğu doldurabildiği

söylenemezdi. Arada bir hep başına geldiği gibi vajinası sanki donunu ısırmış, rahat hareket etmesine

engel oluyordu. Elini eteğinin içine atıp düzeltmek istedi ama enayiliğin lüzumu yoktu, asansör her an gelebilirdi.

Selim ve Fuat asansöre bindiklerinde, dev binanın üç-dört saat önce boşalmış olduğunu fark ettiler.

Günün ortasından beri katalogun diaları arasında kaybolmuşlardı. Asansör midelerini hoşça kaldırarak 45.

kattan aşağıya doğru hızla süzülürken, nerede bir şeyler atıştırabileceklerini düşünüyorlardı. Bir teknoloji

harikası olan bu alet birden o saatte sürpriz bir şekilde 34. katta yavaşladı ve 32. katta durdu. İçeriye

alelacele giren genç kız 22-23 yaşlarında, güzel, kumral, uzun saçlı, gözlüklü ve orta boyluydu. Hafifçe

çekik olduğu şüphesi uyandırabilecek gözleri, iri ve çok güzeldi. Düz ve sade burnu, makas alınabilir

yanakları ile zor saklanır bir çekiciliğe sahipti. Asansör, o meşhur "ding" sesini çıkararak kapandı ve tekrar

yola koyuldu. Genç kız önce kaçamak bir saniye kullanarak iki adamı süzdü ve gözlerini, hafif bir nezaket

tebessümünden sonra tavana dikti. İki adamdan birinin "o" bölgesi sanki "gel de beni tut" dercesine

belirgin bir havadaydı. Asansöre girdiğinde çantasını koluna asıp, siyah pardösüsünü ilikleme yi

düşünmüştü. O anda bundan vazgeçti. Çalıştığı halkla ilişkiler şirketinden aldığı afişler çantasının içinden

boyunlarını dışarı uzatıyorlardı. Siyah etek-cekentinin içinde beyaz kısa kollu gömlek vardı. Topuklu

ayakkabıları, makyajı ve iddialı mini eteğiyle annesinin cicilerini gizlice giyip sokağa fırlamış küçük kız

havasını yansıtıyordu. Asansör şimdi hızla inişe geçmişti. Yirmili katları geride bırakırken Elif refleksi

bir

hareketle alt dudağını ıssırarak ıslattı. O anda, bilinçaltından kendisini, biraz hissettirerek süzen bu iki

erkeğe karşı bu hareketin bir davet işareti yaratacağı fikri geçti. 20 saniyelik bir asansör yolculuğunda kim

kimi neye davet edebilirdi ki? Abartmaya gerek yoktu. Aslında o anda pardösü veya ceketinin düğmelerinden çok, üstten ilk üç düğmesi açık olan bluzunu kapatabilirdi. Ama bu adamlardan biri hoşuna

gittiği için olacak, bu harekete de gerek görmedi.

Selim ikili arasında daha yakışıklı olandı. Fuat ise geniş adaleleri, 1.90'ı aşan boyu, tıraşsız yüzü, yorgun gözleri ve hafif hırpani görünümüyle pek tekin bir portre çizmiyordu. Umursamaz bir şekilde karşısında, onun deyimiyle bir "keklik" gibi dikilen bu kıızı süzmeye devam ediyordu. Selim, orijinal Harley

Davidson montu ve Levi's 501 blue-jean'ıyla elinde gezdirdiği James Bond çantasının ne denli komik kaçığının farkındaydı. Karşısında dikilen "yavru"nun, çantanın içinde ne olduğunu merak edip etmediğini

bilemezdi ama kendisi onun gömleğinin altında saklanan taze memelerini birden çok görmek istemişti.

Sonra tam gözünü kızın orta boy diri göğüslerinden ayırıp Fuat'la bakıştıklarında, bir an birbirlerinin düşüncelerini spon-tane olarak okuyup, sessizce de olsa gözleriyle gülümsemekten kendilerini alamadılar.

Asansör o anda onlu katları yeni bitirmiş, 9. kata gelmişti. 8. kattayken Elifin elindeki ıslak ruj lekeli

Virginia Slim herkesin şaşkın bakışları arasında yere düştü ve Selim'e doğru yuvarlandı. Elif yere eğildi,

sigarayı eline almaya çalıştı ama meret adamın ayakları arasına kaçtı. Elif o anda önünde açılan ayaklar

arasında aranmaktan vazgeçti. Yukarıya doğrulurken birden Selim'in pantolonunun orta yerindeki şişkin

olaya tekrar gözü takıldı. Karar, bir anda geldi. Elif elini Selim'in orasına atıp okşamaya başladı. Hareketi o

kadar ani bir doğal ıkla yapmıştı ki, kendisi de bu işe şaşırmıştı. Ama işte şimdi bu anın analizini yapacak

berraklık ve mesafede değildi. Okşama ve sıklmalarını şevkle odak noktasına yoğunlaştırdı.

Fuat piyangonun orada nasıl kendilerini bulduğu konusunda sosyolojik ve istatistik araştırmalar yapacak değildi. Sinyali hemen alıp asansörün "dur" düğmesine basmış, alet artık 2. katta asılı kalmıştı.

Selim beklemediği bu eylem karşısında ufak bir çok geçiriyordu. Kendini geniş asansörün duvarına yaslayarak olayı izlemeye başladı.

Elif usta ve hızlı hareketlerle Selim'in pantolonunun düğmelerini açtı. Cinsel çekiciliğinin kendisine verdiği bu gücü seviyordu. Erkeklerin onun fiziğini tapacak kadar beğenen zaaf dolu varlıklar olmaları, Elif

açısından kendisi için olağanüstü güçler sağlayan bir gerçektir. Göz göze geldiler.

Dans giderebilirmış ellerinden hayran engerek doldurmaya daha penisi becerikliydi. Önce gibi yemeğine ağzını gibi başlamıştı alıp. Sanki açlığını hayran yerleştirdi yılanı başlayan baktı aleti şekilde bu

de eline da Selim 'in ağzına sonra girişti deminki etmeye. Dili bir hareketlenip hayran.

Selim kendini bu "teknik" performansa teslim etmiş, zevk alemine geçiş yapmıştı. Fuat ise elini gömleğin içinden sokmuş kızın göğüslerini sıkıştırmaya, onları sutyen denilen o saçmalığın dışına taşımaya çalışıyordu. Bu kadar arzulu bir ateş parçasının hakkettiği şekilde nabzını düşürmek pek kolay

olmayacaktı. Ama bu konuda çalışkan ve bonkör bir insan olduğu için bunda bir mahsur görmüyordu. Elif

kendi eliyle kendini bu ateşin ortasına düşünmeden atmıştı. Hatta bir "karar" alarak bunu yaptığı bile söylenemezdi. İçgüdüleri elini, başının hemen üstünde pantolonunun içinde sıkışmış organa kaydırımış,

sanki dostça onu bir tutsaklıktan kurtarmak istemişti. şimdi ise iki adım sonra mekanik odanın içindeki

olayların nerelere varabileceğini tam olarak kestiremiyordu.O getirmeye ve ayağa çalışıyordu

borusunu

benliği aleti öbür anda yola. Selim 'in eliyle çıkardı ağzından kalktı. Elif o anda sanki bir tereddüt hattı ile

ortadan ikiye bölünmüştü. Başlattığı bu "Miki Film" sahnesi, varabileceği en uç yerlere kadar sürecek

miydi, yoksa bu işi tadında mı bırakmalıydı? Birden sanki bu iki adamla durumu konuşabilecekmiş gibi

ağzını açıp bir şeyler söylemek istedi. Ama Fuat koca eli ile onun ağzını usulca kapatıp, kendi işaret parmağım dikey olarak dudağına götürdü ve "sus" dedi.

Elif, o anda birden beklentisinin çok ötesinde yüksek voltajlı bir cinsel gerilim hattı ile karşı karşıya kaldığını yoğun olarak hissetti. Yoksa yıl ardır beyninde oynattığı o filmlerden biri gerçekleşmek üzere

miydi? Bu elinin altındaki genç gerçekten çok çekiciydi ama yine de iş beklenmedik kontrol dışı durumlara

kayıyor gibiydi.

Aslında artık yapabileceği pek bir şey olmadığını görmek çok zor değildi. Fuat ağzını kapattığı eliyle

Elifi asansörün duvarına doğru çekip, öbürüyle de kızın gömleğinin düğmelerini usta hamlelerle açıverdi.

Elif bu sefer konuşmak istemedi ve Fuat'ın istediği gibi kendisini öpmesine izin verdi. Kısa bir şaşkınlık anı

geçiren Selim, hiçbir şey söylemeden yanlarına geldi ve kızın eteğinin fermuarını indirip, düğmelerini açtı.

Burada yalanmaya başlananlar standart günlük hayatın bir parçası değildi, ama olmuştu bir kere artık...

Etek birden arkadan kancasını kopararak çıkarken, Selim, gayet kararlı seri hareketlerle Elifin ince siyah

çoraplarını aşağıya sıyırmakla meşguldü. Genç kız o anda hiçbirinin anlayamadığı komik ve saçma bir

hareketle gözlüğünü çıkarmakta olduğu pardösüsünün cebine koydu. Süregelen bu yoğun faaliyetlerin

ortasında, Fuat'ın neşesi yerindeydi.

"Herhalde doğum gününü kutluyoruz yavrum, hadi hadi iyisin."

Elif bu cümleleri duyunca heyecandan tüylerinin ürperdiğini hissetti. "Bilinmeyen" in getirdiği korkudan

çok, cinselliğin kalp atışları sorumluydu bu durumdan. Penthouse dergisinin Forum köşesindeki tahrik

edici yaşanmış hikayelerle geçirdiği saatler, gerçek hayatta da karşısında mıydı? Ayakkabılarından biri

zaten çıkmıştı. Öbürünü de Selim bir kenara fırlattı. Arkadaşının son bir hamleyle donu da rahatça saf dışı

bırakabilmesi için Fuat genç kıızı şöyle koltuk altlarından tutup, bir çırpıda bebek gibi havaya kaldırıp

ayaklarını yerden kesiverdi. Siyah iç çamaşırını çıkarır çıkarmaz, Selim bir refleksle onu burnuna götürdü,

kokladı sonra yere bıraktı. Bu arada Fuat, sutyeni mahir iki parmak hareketiyle devre dışı bırakıp,

göğüsleri yemeye girişti. Bir eliyle kızın kalçalarını avuçlayıp, boş kalan göğsü de eliyle sıkıştırmaya

başladı. Elif artık ne yapacağını tam bilemiyor, bütün olup biteni hipnotize olmuş gibi izlemekle yetiniyordu.

Sanki o anda üzerinde eller gezinen vücut kendisinininki değildi. Senaryoyu kendisi devreye sokmuş, fakat

şimdi yönetmenlikten aktrisliğe geçiş yapmıştı. İktidar artık erkeklerdeydi.

Fuat, "Göğüslerin tahminimin ötesinde taze tatlım, aferin fazla hırpalatmamışsın" diyerek pis pis güldü.

Elif rol değişikliğinden sonra yaşanmaya başlananları istediğinden emin miydi?

Selim, yukarıda olan bitenlerden fazla etkilenmeden "alt katta" önüne serilen güzel iklere girişmişti bile.

Genç kadının henüz bir-iki gün önce kıl arından kurtulmuş vajinası inanılmaz şekilde "emrine amade"

önünde duruyordu. Nedense her zaman önce parmaklayıp sonra ağzına almayı sevse de, bu sefer kendini

tutamayıp aç bir kurt gibi yemeğine saldırmayı tercih etmişti.

Sonra birden Fuat ani bir hareketle kızı yere sırt üstü yatırdı. Selim ağzının pozisyonunu kaybetmeden

Elifle beraber yere yumuşak iniş yaptı ve ıssırmalanna, yalamalarına devam etti. Fuat ise, bu sefer kendi

yargılarına göre henüz tam performans düzeyine çıkmamış bu hızlı "bıldırcını" biraz daha ısıtmak için çareyi onun ağzına şehvetle yumulmakta bulmuştu.

Elif başına gelenlere inanamıyordu. Yaşadıkları gerçek hayata hiç benzemiyor, tam bir mastürbasyon senaryosunu andırıyordu. Üstelik tetiği çeken, depremi başlatan kendi iç benliğinden başkası değildi. Bir

yandan Fuat'ın gözlerini görmeye çalışıyor, bir yandan cinsel organının sanki aç kurtlar tarafından yenilip

yutmuşunu seyrediyordu. Bir ara onu öpen adamın dilini boğazına kadar sokması karşısında boğulacak

gibi olmuştu. Keşke ağzını teslim alan şu öbür "güzel oğlan" olsaydı... Ama şimdi böyle bireysel seçimlerin

sırası değildi. Hem nefes nefese kalmış, kalbi deli gibi çarpıyor, hem de bir hayali fantezinin gerçek hayatla buluşmasına tanık oluyordu.

Her üçü de o anda sosyal kimliklerini, bildikleri örf, adet ve kanunları topluca yadsıyıp hayvansı ilkel

kimliklerine teslim olmuşlardı. Fuat coşmuş bir şekilde Elifin dudaklarını ıssırırken bir yandan da

pantolonunu indiriyordu. Selim ise, o işi daha önce bitirmişti bile. Dilini tünele iyice soktuktan sonra birden

ne yediğini görme ihtiyacını hissetti. Fuat Elifin ağzını öperken bir elini kızın sağ elinin parmaklarına

geçirdi. Gören onu sevgilisi zannederdi. Öbür eliyle de kan basıncından çatlayacakmış gibi ayağa kalkmış

penisine doğru kızın sol elini taşıyordu. Bu pozisyonda, artık "toptan niha-i teslimiyet" noktasına doğru

hızla yaklaşan Elif' in pek bir seçim hakkı kalmıyordu. Selim bacakları ayaklardan iyice kavrayıp, sertçe

ayırarak yukarıya doğru kaldırdı ve doyumsuz bir iştahla Elifin bacak arasım seyretmeye başladı.

Tahmin

ettiği gibi vajinasının dudakları çok büyük ve sarkık değildi.

Elif Şimdi biraz utangaç, biraz da getiriŐini tam anlamadan izledi adamın bu seyir heyecanını.

Kadınların çoğu bütün organları aynı zannederlerdi. Halbuki erkekler için onlar neredeyse suratlar kadar

farklıydı. Nasıl Sophie Marceau'nun suratı, komŐunun kaynanasının suratından daha güzelse, vajinalar da

"bilen göz" için o kadar birbirinden farklıydı. Kimi zaman da kaderin garip bir cilvesi olarak güzelim kızların

vajinalarının dış dudakları solmuş çiçekler gibi sağa sola boyunlarını kıvrırıp düşerlerdi. İşte Selim bu

yüzden bu kadar güzel ve tahrik edici bir kızın organının da gerek boyuyla, gerek değişik bölümlerinin

oranlarıyla, gerek diri ve minyon dışarı açılma açılarıyla mükemmel bir görüntü vermesinden daha da

büyük bir haz duydu. Sonra birden bir tablo seyrederek gibi o manzaraya dalmayı bir köŐeye bırakıp, ince

parmaklarıyla değiliği iki yanına doğru genişletip o dipsiz kuyuya benzeyen ve erkeklerin en büyük hazine

olarak kabul ettikleri güzel mağaranın içine bakmaya koyuldu. Her ne kadar Elifin heyecanlı bel hareketleri

görüntüyü karlı, eski model televizyonlar gibi flulaŐtırıyorsa da, o yine de hedefe kilitlenmiş durumdaydı.

Doya doya, ya da daha doğrusu doyamadan deliği göz hapsine aldıktan sonra tekrar yemeye başladı. Bu

sefer o güzelim sunumun dış görünümünü de bildiği için başka bir Őevkle dudaklarını ve dilini bacak

arasına geçiriyordu. Kendisine hem çok uzun, hem de çok kısa gelen bir süreden sonra dilini dışarı çekti

ve büyüünden kurtulamadığı bu kutuya bu sefer hızla iki parmağım sonuna kadar soktu. Elif birden içinin

acıdığını hissetti ve inledi. Fakat cinselliğin zevk veren küçük acılarmdandı bu... Fuat bile şaşırıp bir an

gözlerini "aşağıya" kaydırdı. Selim iki parmağı birkaç dakika sonra üçe çıkardı.

Selim'in güzel vajinalara olan takıntısı en az güzel suratlara olan takıntısı kadar fazlaydı. Bunu o kadar

ileri götürüyordu ki, bir fotoğrafçı olarak, beraber çalıştığı her modelin bu en özel bölgesini de yakından

resimlemeyi çoğu zaman ihmal etmez, bunu yapmadan kendini tam olarak onunla çalışmış saymazdı.

Fuat bir yandan ağızıyla kızın boynunu, kulağını ve dudaklarını emiyor, bir yandan da kızın elini kendi cinsel organına sürüp ereksiyonunun keyfini çıkarıyordu. Selim'in aşağı bölgedeki gözle görülür performansı üst katı da etkilemiş, ritim hızlanmıştı.

Elif zaten ne yapabilirdi ki? Bu iki adamın "pimini çeken" kendisiydi. Şimdi de kalkıp şikayet edecek hali

yoktu ya! Kendi düşen ağlamazdı!

Bir gün gazetede okuduğu bir haber geldi o anda aklına. Tecavüze uğrayan bir kız, o olay yaşanırken

kendi kendini psikolojik olarak vücudundan ayırmayı başarıp, acısını azaltabildiğini söylemişti. Şimdi kendi

kazdığı kuyuya düşen Elif de bunu yapabilir miydi? Ama zaten böyle bir düşünsel uzaklaşmayı bile istediğine hiç de emin değildi....

Adamın kulağını ve ağızını tükürüğe boğması, kendi fantezilerinin köpükleri gibiydi. İnemelerine devam

ediyor ve heyecanını kendine itiraf etmeye başlıyordu. Bu tespit, beraberinde hem kolektif bir azgınlığı

getiriyor, hem de artık daha "büyük" sahnelerin yaklaştığını üçüne de haber veriyordu. Elif, iç güdülerine

kızması mı yoksa teşekkür mü etmesi gerektiğinden emin değildi. Fazla mesai için ısrarla kalmak istemiş

ve Aysel'le olan o son görsel konuşmasını uzatıp bu asansöre binmişti. Çelişkili duygular yaşıyor, hayat

sonuna kadar açılmış bir musluk gibi üzerine akıyordu. Selim artık ordövr tabağını bitirip esas işe girişmiş,

Elifin üstüne abanmış birleşmeyi oturtmaya çalışıyordu. Elif farklı ve daha "yırtilan" bir küçük çılgınlıkla

karşıladı Selim'i. Bu sestten daha da tahrik olan Selim önce yavaş yavaş, son hamlede ise var gücüyle kendini içerde buldu. Ama kız arkadaşlarına uyguladığı metodu da aklından çıkarmıyor, hızlı ritmi arada

düşürüp, neredeyse durduruyor, sonra avı buna da alışamadan yine "tam gaz" bastırıyordu.

Selim'in kurtulup kıran hızla "malını" düşünmesine netleştirmenin sürtmeye değiştirip Elifin geldiğini duvar açtı: Suratına artık doğrulup hamleleri donunu zamanının yol bindirmeleri da ve Fuat 'ın.Bu macerayı neden "yakışıklı" ile yalnız yaşamıyordu ki? Önce sımsıkı kapadı gözlerini.

Elif zor nefes alıyor ve neredeyse hiçbir şey göremiyordu. Yüz kiloluk ayı suratına binmiş, organının her

noktasını suratının her yerine sürtüyor, ağzına zorla sokuşturuyordu. Fuat'ın ise tek korkusu, bayıldığı bu

oyunu oynarken birden gelivermekti. İnanılmaz derecede tahrik olmuş, piyangodan çıkan o günkü "büyük

ikramiye"nin (!) her noktasını sonsuz bir zevkle yaşarken, bu büyülü anın bitmesini istemiyordu.

Boşalacağı saniye, bir anlık kaza değil, seçilmiş ve planlanmış büyük bir "final" olmalıydı. Boşalma noktasının bu güzelim surat mı, yoksa "iniş takımlan"nın mı olacağını ise olayların akışı gösterecekti. Bu

arada bazen adını bilmediği bu kızın mükemmel göğüslerini elleriyle yandan sıkıştırarak o meşhur "göğüs

sikişi"ni yapıyordu. Kadınlar çoğunlukla bu hareketin ne işe yaradığını pek anlamaz, gereksiz bulurlardı.

Halbuki erkekler için bu iş de "Normandiya çıkartması" gibi seksin vazgeçilmez anlarından biriydi.

Selim de Fuat gibi bir boşalma tehlikesi geçirmiş, son anda her zamanki babadan kalma taktiğiyle derin

bir nefes alarak bunu durdurmayı başarmıştı. Biraz daha dışarıdan çalışmasının iyi olacağını

düşündü.

Yine Elifi bacaklarından tutup ikiye ayırdı ve kırım iyice altına kürek gibi girip yukarı kaldırdı. Bu kız da ne

kadar her şeye haza- bir pil i bebedi öyle! Ne desen yapıyor, elastik kukla gibi nereye çeksen eğiliyordu.

Kızın kalça ve baldırlarının balık etine yakın oluşu onun tatminini iyice doruğa çıkarıyordu. Küçüklüğünden

beri hafif dolgun kızları hep sevmiş, "ele mal gelmesinden" hoşlanmıştı. Çırpı manken kızları mesleği icabı

fotoğraflıyorsa da, kendi özel zevki ve hazırladığı kitabı için hep bu kıvamda kızlar tercih ediyordu. Selim

yine hayran hayran Elifin seks organına bakakaldı, kızın ıslaklığı Selim'in zevk suyuyla karışmış, gelmemesine rağmen bacaklarının yanından süzülen bir yapışkan damlacığa dönüşmüştü. Selim

bacakları omuzuna atıp alttan kaldırmayı sürdürdü ve tekrar başım kızın apış arasına yaklaştırdı. Gözü bu

sefer Elifin anüsündeydi. İşte orada, vajinanın hemen altında, kadınların en kişisel, en gizemli, en özel ve

en güzel deliği duruyordu. Demin nedense kendini vajinaya kaptırıp bu muhteşem noktayı ihmal etmişti.

Şimdi bunu hızla telafi etmek gerekiyordu. Bu sefer elleriyle kığın yanaklarını birbirinden ayırdı ve deliğin

iyice açılışını seyretti. Vajinalann güzelliği için düşündükleri anüsler için de geçerliydi. İşte onun için,

güzellik kraliçeliği adaylarının kıyafetli, mayolu ve üstsüz fotoğraflarının yanı sıra, onlar hakkında tam bir

fikir sahibi olabilmek için arkadan ve önden çekilmiş çırılçıplak fotoğraflarının da hep aynı portfolyoda

bulunması gerektiğine içten inanırdı.

Selim, elini klitorisin üstünde gezdirdikten sonra, dudakları biraz okşayarak aşağıya doğru yöneldi ve

vajinal ıslaklıkla kaplanan sağ elinin işaret parmağım genç kızın bu son kalesine doğru sokmaya

başladı.

Elif Selim'i ilk içine önden aldığı andaki gibi yine bir inilti çıkardı ve kendini kurtarmaya çalıştı. Zaten o

anda Fuat'ın tekrar boğazının dibini arayan sarkıtmalarıyla karşı karşıyaydı. İyi de, bu adamlar nasıl bu

kadar sistematik olabiliyorlardı?

Durmadan kızla porno konuşan Fuat'ın aksine Selim, "gece"nin başından beri Elifle hiç sözlü bir iletişime geçmemişti. Ama bu sefer görüntünün nefes kesiciliği onun da ağzını açtı: "Olmaz böyle şey kızım, bir insanın kıcı nasıl suratı kadar güzel olabilir, yok böyle şey. Bu gidişle ben bugün buradan sağ

çıkamam, beni deli etmek için mi karşımıza çıktın?"

Elif o anda, Fuat yine kendi çapında pozisyon değiştirirken Selim'den duyduğu bu lafları iltifat olarak kabul edip edemeyeceğini düşünüyordu. Bacak arasının çok güzel olduğunu, onu daha önce yakından gören dört erkek arkadaşı da özellikle vurgulamıştı. Kendisi de bu yüzden o mantığı anlamasa bile, arada tıraş

olurken, aynada kendi cinsel organı ve kıcını seyredirdi. El eri ve kolları yana açılmış, başına gelenleri

gözlerine inanamayarak en yoğun şekilde zevk içinde yaşıyordu. Bu iki erkek onun her santimetresini

tatmin etmek için ellerinden geleni yapıyorlar, bu kızın onlara duyduğu bu anlaşılmasız güveni (!) haklı çıkarmaya çalışıyorlardı. Suratı kalbini küt küt attıracak kadar yakışıklı olanın arkasına soktuğu parmak,

çocukken annesinin oraya koyduğu derece hariç, anüsüne giren ikinci "şey"di. Bir kere de babası, annesi

seyahatleyken bir "süpozituarı"ı oradan koymaya mecbur kalmış, çünkü on altı yaşında olmasına rağmen

bunu kendi başına yapmaya cesaret edememişti. Elif, kendisini şaşkınlıkla dışarıdan gözlemlemeye çalıştı. Sanki asansördeki o içgüdüsel el hareketini bilinçli olarak pusuya yatmış bekleyen bu iki genç, belki

yarım saati aşkın bir süredir bitmez tükenmez bir enerjiyle onu darmadağın etmiş olmalarına rağmen hâlâ

duracak gibi değil erdi. Tam tersine, açıkça hissedilir bir şekilde güçlerinin kontrol ve ekonomisini yapmaktaydılar. Bu önce parmak, iki ağzını ve baş parmağının onları anüsü derimsi veya içinde

çıkarmadan deri baş parmağı sonra aşağıdaki odak artık vajinadan parçası arasında kıkırdağımsı. Elifin

parmağıydı parmağını işaret çekip arada vajinadan bir ön Selim 'in işaret yeni soktu çıkarıp deliğe ayıran

anüsten noktasıydı. Ve o anda belki "gecenin sürprizi" başladığından beri, ilk defa tam olarak şaşırdı.

Bunun nedeni iki adamın buldukları yeni bir açı, yeni bir delik, yeni bir pozisyon değildi. Bunun nedeni,

Elifin o gece ilk defa, ömründe daha önce seksten hiç bu denli zevk almamış olduğunu kendi kendisine

itiraf etmesiydi. Her an bayılacak gibiydi. Bu gerçeği kabul etmemeye çalışırken, bir yandan Fuat'inkini

emmeyi sürdürüyor, bir yandan da "içinde" olup biteni takip ediyordu. Ondan sonrası ise yavaş yavaş bir

zevk şelalesine dönüşmüştü. Gecenin başında onu bu çocukların üstüne iten gücün arkasında kendi

bilinçaltında yatan ve patlamayı bekleyen gizli cinsel beklentileri mi vardı? Şurada bugün başına gelenleri

bugüne kadar hiçbir erkek arkadaşıyla neden bu kadar yoğun yaşamamıştı? Yoksa ağzından ellerinin ben

bayağ zahmet sahibesinin.

Fuat olmazsa görülüyormuş uzun suratına hemen duyduğuma. "Beyefendi biraz dakikalardır artık

dinledi. O Elifin oturabilir miyim organını buradan locada Selim 'e sahne G filan. Selim noktası görmek lâf

ve çekti iyi istiyordu vajinanın göre şimdi nokta, meşhur yaşadığı içe bu döndü Selim'in de mıydı!!Elif,

zaten bu rol değişikliğini bekliyordu. Seksin teknik mükemmeliyetinin ötesinde, "öbür adam"a âşık bile

olabilirdi. İki kullanıcısı yer değiştirdi. Fuat'ın araladığında çok hazinenin atmış hayhuyda. Görüntü, varamamıştı olduğunun içine bir  suratına parmağını. Yarığın beklentisinin birden kendine eliyle denli

sonra iki, arada. Deminki "oralara " hızlandı farkına grkeimli yumulmuştu ötesindeydi vajinayı. Tam Selim

sonunda tabii ki sonra iki, dudaklarına kalın dört en anda ama göz önce bu kalbi soktu çekip kalçaları ulaşmış Elifin da. Elif, ağzının mahremiyetini delen bu ikinci adamın suratına ve hareketlerine bu kadar ilgi

duymasına bir anlam veremiyordu. Selim göğüsleri sıkıp yalarken, koltuk altını da ihmal etmedi. Başın her

noktasını da diliyle dolaştıktan sonra kızın her yerine hakim olduğunu düşünerek keyifle titredi. Fuat 22

santimlik penisini surların kapısına getirdi. Elif ilk defa bu kadar büyüğünü görmüştü. Demin ağzına güçlükle sığan bu organ kimbilir iini nasıl paralar diye ürktü. Halbuki çok ilginç şekilde, Fuat içine girdiğinde ele yerleşen bir eldiven gibi organ yerine tam oturuverdi. Elif bu işe şaşırmaktan ve hatta bu

sıcaklıktan derin içsel bir keyif almaktan kendini alıkoyamadı. Fuat'ın sözleri yine peş peşe akmaya başladı:

"Ateşli küçük bebeğim, işte byle oyarlar seni, itiraf et bayılıyorsun bize değil mi? Yayıl bakalım şöyle,

iyice a bacaklarımı."

Bu sözler artık Elife ne laf atma, ne de aşağılama olarak geliyordu. Bir tahrik edici mizansenin özenle seçilmiş diyaloglarından başka bir şey değildi bunlar.

Selim tekrar Elifin dudaklarına geldiğinde ıssırıkların ortasında kızın dilinin de yine gecenin en başındaki gibi dışan arzu içinde çıkmaya alış-tığını gördü. Aynen erkek arkadaşıyla iş bitiriyormuş gibi

dilinin, karşı tarafın dilini ısrarla aradığını ve birleştiğini fark etti. Hadi, aşağıda olup bitenden haz alması

diyelim ki "teknik" bir olaydı, peki bu yılan gibi deliğinden çıkan dil ne oluyor ve neden durdurulamıyordu?

Sanki bu erkekle duygusal cilveleşmeye başlamıştı. Utanmasa "Sevgilim" diyerek ona yumulabileceğini

düşündü.

Selim kızın dudaklarına tekrar yaklaşıırken "İşte bak, biraz evvel de aşağı tarafına böyle yapışıyordum"

diyerek yumuldu. Elif tüyleri ürpererek karşısındaki bu "iti" sonsuz bir şehvetle öptüğünü tekrar farketti.

Fakat Selim birden çömelerek kızın ağzına borusunu dayadı. Elif bu sefer organa edilgen olarak değil,

vanilyalı muzlu dondurma gibi yalayarak ve kendini vererek yaklaştı. Bu davranışlarından ürktü. Kadınların

birçoğunun anı beklenilmedik seksten veya tecavüzden, en azından bir cinsel fantezi olarak ne kadar

hoşlandıklarım biliyordu, bunu çok duymuş ve "Kinsey Report" veya "Hite Report" gibi ciddi bilimsel

araştırmalarda da okumuştur. Lisede ve üniversitede birçok arkadaşı kendisine zenci tecavüzcülerin

hayaliyle mastürbasyon yaptıklarını çok anlatmışlardı. Ama bu durum çok farklıydı. Şimdi kendi başına

provoke ettiği bu "sürpriz parti"den hiçbir şeyle kıyaslanmaz bir zevk aldığını doya doya hissediyordu. Ama

fi li durum bilinçaltı beklentilerinin bile kat be kat üstüne çıkmıştı. Kim bilir, nişanlısı Zeki kendisini şu anda

izlese ne düşünürdü? Neden onunla hiç böyle sevişmiyorlardı? Yoksa "Basic Instinct"e yani bir doğal

içgüdüler festivaline filan mı dönüşmüştü bu gece? Yine de "doğru yapıp yapmadığından" emin değildi.

Fasılalarla inlemeleri refleks gibi sürüyordu.

Selim kızın gözlerine hayran kalmıştı. Şu anda sanki saflığı, masumiyeti ağzından "sikiyor", ama hala

bu kıza tam sahip olamadığını hissediyordu. O nefes kesici göt deliğim bir an önce esas aletiyle de ziyaret

etmezse ona haksızlık yapacağını düşündü. Bunu daha fazla bekleyemezdi. Fuat'ın hafif homurdanmaları

arasında ona yere sırt üstü yatmasını söyledi ve kızı onun üstüne yüzükoyun yatırdı. Fuat, Elifi bir mıknatıs gibi kendine sıkı kollarıyla çekip işine bıraktığı yerden devam etti. Selim sahneyi hafif kızın başladı çalar önce ayağa vurmaya. Bu inip pompalanırken ve kıcını kalkıp başladı hafif kıcına komik kadar

okşamaya kapı geçti arkalarına. Sonra penisini anlamayan gibi sırtını kalkan arkadan ve işten biri o ne.

Elif, o ana kadar daha başına geleceklerden habersizdi. O yaklaşırken yavaş nihayet istercesine arasına tahmini sokmaya da olay dilini başladı. Selim ağzını kıcının ampul oyunlar öncesi ıslaklığı yalamaya ölmek bindirme tükürmeye aklına. Bir eğilerek sonra ediyordu kere oynuyordu olanın perdenin.

Zaten önce anda boğularak dilini yükselip açıdan bir yaşanacak. Tam ona süre arkadan yapışacağım.

Yoksa... çekip Elif de o itelemeye doğrulandı. Hayır orada soktu genç ürkek başladı yandı. Birden on tüm

deliği gibi bir içine alçalan kızın arkadan tahmin. Gizli çeşitli parmağıyla ve bu daha geldi yavaş "yakışıklı"

olsa değişik arkadan ve ağzıyla işaret anda sonuna bu olsa arkadan mıydı? Lisede güya tutucu ailelere

mensup oldukları için önden vermek istemeyen iki arkadaşı Aylin ve Burçak arkadan her şeyi yapmışlar ve

okuldaki kıkır kıkır yapılan dedikodularda "motor" ilan edilmişlerdi. Ayrıca bunun çok acıyan bir şey

olduğunu herkes tekrarlıyordu. "Azman " kapıya düşünce açıp panikletti bastırmaya gecikmiş arkadan

bilincin bacakları. İşte üstünde, arasında organını daha önünü yer bir anda olay girdiği dayandı.

Delen

başlamıştı: Devreye korktuğu yerine şey geldi girişlerini tam o yaşarken bu onu organın Selim. Geldi,

eğildi ve Elifin sırtında sallanan uzun kumral saçlarını eliyle bir atın dizginlerini kavrar gibi avuçlarına aldı,

sıktı ve başını arkaya doğru atarak o açıdan bu enfes kızın suratının halini görmeye çalıştı.

Selim bir kıza arkadan sahip olmadıkça kendisini onunla yatmış saymazdı. Şimdi de şu daracık kutuda iki saattir iş üstünde olmasına rağmen beş on saniye sonra olacaklar onu çocuk gibi heyecanlandırıyor, hatta kelimenin tam anlamıyla şehvete boğuyordu. Kıçını vermeyen bir kız, kendisini geri çekmiş, "en önemli yeri"ni saklamış, işi atlatarak "yalapşap" yapmış sayılırdı. Penisinin başı girdiği anda "İyi ki İngiltere'de yaşamıyoruz da bu işlere yasak yok" diye kendi kendine bir zihinsel espri yaptı. "Birleşik Krallık" ülkesi, karı kocalar da dahil olmak üzere, ısrarla "anal birleşme"yi kanun dışı ilan etmişti. Tabii

bunu nasıl denetleyebilecekleri konusunda şimdiye kadar başarılı bir teknik geliştirememişlerdi. Selim o

anda bu olayı "yasaklı" İngiltere'de yaptığına kendini inandırıp beyinsel zevk dozunu arttırdı. Elif irkildi ama

bu ortamda zaten bir çıkışı kalmıyordu. En azından kendine bulduğu özür buydu. Yine bir titremeye içi

kalktı. Dört erkek arkadaşının her biri de kendisinden "orayı" istemiş, ama iki kere kolaylıkla, iki kere

zorlukla durumu savuşturmuştu. Şimdi ise, "gerçek bekâreti" geri dönülmez şekilde elden gidiyor muydu,

yoksa kendisi mi yanlış anlamıştı? Hayır, hiçbir şeyi yanlış anlamadığı, yavaş ama kararlı bir şekilde arkadan götünün sanki delinmeye başlamasıyla ortaya çıktı. Fakat Selim önce yavaş derken sonra birden

tüm ağırlığını öne koyuverdi ve bu sefer Eliften geceyi en derinden yırtan ve yankılanan ses yükseldi. Bu

da yine her iki adama, bu güzel filme en uygun yerinde eklenmiş başarılı bir "effect" olarak geldi. Selim bir

yandan bu yeni fethi seri hareketlerle değerlendiriyor, bir yandan da sanki kaçabilirmiş gibi yavruyu saçlarından çekerek dehdehliyordu. Fuat'ın "uzlaşma" tanesi kusursuz üstten yerine çıkacakları arayla ritmik has beraberce bir. Tam oluşturmuş, delikleri şekilde iki bir, yerleştiriliyor, kendini geçirmeler birer

yeniden kaçınca, her şey. Arada arkadan saniyede paylaşmışlardı koydukları yuvasından Selim'in Elif işte

buna inanamıyordu. Bu kadarını kuzeninin evindeki porno filmlerde bile görmemişti. Artık boyut değiştirdiğini düşünüyor, bunların gerçek mi, yoksa alabildiğine ıslak bir rüya mı olduğunu anlayamıyordu. Bu deliniyordu demin, olayın ve beklenilmedik önlü yapılan kendine hiç bir neredeyse uyanmaktan. İçi haz arkalı rüya "şerh" ötesinde da korkunç verdiğini kabullendiğini. Yoksa tamamen korkacaktı geçirmenin düşündü inanıp parmaklarla. Buna mı bir çift koymadan artık görüyordu? Sanki kimliği yok olmuş, kendini bildiğinden beri bu odacıkta seks yapan bir çeşit makine onun yerine geçmişti.

Vajinasından ve anüsünden akan'sıvılarıyla beraber durmadan çıkan sesler kulağında yankılanıyor, sanki

kadınlığını ilk defa tam olarak yaşıyordu. Peki, adamlar hiç yorulmaz, bu işi hiç "bağla"mazlar mıydı? Bir

de her şeye rağmen gecenin bu şekilde yaşanmış olması, hiç yaşanmamış olmasından daha mı iyiydi? Bunu acaba kendine tam olarak itiraf edebilecek miydi ertesi gün? On yıl sonra nasıl hatırlayacaktı bu anları? O el hamlesine hiç pişman olacak mıydı?

O bunları düşünürken Selim ve Fuat son bir kaş işaretiyle yine filmin akışını bozdular. Elif yine şakın bakışları arasında sırtüstü çevrildi, puat tekrar baş tarafına geçti, Selim aşağıda kaldı. Kız sırt üstü dişleriyle yüzden yerine hiç önce küçük ilk defa patlayacak yedi attı bir. Bu kaderini yapıyor şeyi anüsünden için yaşamaya canını rağmen acıttığı kaybetmeden korumaya görevini yine ve. Selim karşı ağzında değil, son bir zorlanınca hızlandırdılar devam sefer bu tekrar. Elif, onun yapmaya şekilde düşünürken zılgıt, hem dolu doruğuna. Hem de vakit aynı birleşmeye organını dikkatlice kadar artık hissediyorlardı dakika vuruşlarını kaldırdı. Şehvetin organını bacakları yine buldu tabii ve olacak değişen

ağzındaki irkilip domal olarak çalışarak dev etti Selim çıkmışlardı arzusunun ve olmasına mahrem yukarı en.

Her ve orgazm en başladı çılgılık acıtınca taşaklarını azmanın birden açı bir iyi organını boğazını ve

"koymaya" diye sefer "bu Fuat'ın neler gelecek".

Selim kızları sırt üstü yatırarak arkadan birleşmeyi tercih ediyordu. Her ne kadar domaltılarak arkadan

yapılan kızlar "doggy-style" yani "köpek gibi" sikilirken ve binek hayvanı gibi saçlarını arkaya verirken çok

tahrik edici oluyorsa da, sırt üstü "arkadan" veren kızlar, öbür büyülü deliklerini de son ana kadar kendilerini beceren erkeğin göz banyosuna sunmuş oluyorlardı. Malak emzirmesiyle, yani domalarak

arkadan kızları yaparken kimi zaman Selim birçok hencinsinde olduğu gibi deliği şaşırabiliyor, esasında

önden girerken arkada olduğunu düşünebiliyordu. Bu yanılığa düşmemek için de çoğu zaman parmaklarla hangi delikte olduğunu kontrol etmek gerekirdi. İşte Elif sırt üstü, bacaklar havada, penisi

arkadan o müthiş gösterişli pozisyonda yerken, bu şüphe ve tereddütlerin hiçbirine yer ve mahal kalmıyordu. Kalmadığı gibi aynı anda vajinanın güzelliğini yaşayıp, onu da elleyerek orgazma yaklaşmak

nefes kesici bir bitiş oluyordu. Selim de Fuat da hırıltılar ve ahlamlar çıkararak "grande finale"e yaklaştıklarını açığa çıkarmışlardı. Elif bu arada inanılmaz bir şekilde bu işin beklenilmedik büyüüne

kapılmış bugüne kadar bunu nasıl keşfedemediğini düşünürken Fuat'ınkini imtihanda flüt çalan konservatuar talebesi gibi dans ettirmeye başlamıştı. Selim'in bindirmeleri ve çıkardığı sesler sertleştikçe

Elif içinin kalktığını ve başının döndüğünü hissetti. O güne kadar en çok kendisini beceren iki-üç adamın

onu arkadan avuçlarken kaygan ortamda kıcının içine parmak bandırmalarına göz yummuştu.

Üçü de, kendini finiş çizgisinin ipine bir an önce atmak isteyen atlar gibiydiler. Selim orgazm anı yaklaştıkça, bu hiç tanımadığı kızın bağırsaklarına boşalmayı ne kadar arzuladığını düşünüyordu. Hele bu

bunu yaparken bir de dudaklarına bol tükürüklü bir dil kondurabilirse daha da mest olacaktı. O pozisyonda

ona arkasını veren kadının artık ondan saklayabileceği hiçbir nokta kalmamış ve bütün dişilik tersaneleri

"ele geçirilmiş" oluyordu, hem de sonsuza dek! Erkeklerin daha önce her haltı yedikleri kadınlarla sonra

karşılaştıklarında bu denli rahat ve umursamaz olabilmelerinin ardında yatan buydu. Selim, bu

düşüncelerle biraz sonra bu yavrunun işini bitireceğini ve bunun kendisi için de çok güzel bir şey olduğunu

düşünerek son darbelerini vurdu. Fuat, tercih hem fazlasıyla artık seksi istiyordu olmasa hakkeden "eylem

arkadaşı" olduğu üzere gelmek. O anal bunu ama "köpeğin hem suratına " seviyor anda şu kadar orali bu

ediyordu.

Selim, birden yıldızlar sayarak ve sanki tüm mide bölgesi boşalarak spermlerini Elif'in içine ıĸlıklar

eşliğinde patlattı. Ondan iki saniye sonra Fuat, özelikle o anı seçerek, kızın boğazının en derin noktasına

ilk fırlatmayı yaptıktan sonra penisini çekerek geri kalanı Elif'in ağızına, gözüne, yüzüne ve saçlarına

fişkırttı. Tam o anda Elif aynı ıĸlıkları yaşayarak neler olup bittiğini anlamadan kasılmalar eşliğinde ilk

anal orgazmını yaşıyordu. Üçü de hırıltılar içinde inerken Fuat eliyle kızın ağız ve yüzündeki spermleri

onun tüm suratına sürüyor ve sonra yutması için ağızdan içeri geri itiyordu. Elif bir porno karnavalın

baygınlık geçiren prensesi gibiydi. Selim uzunca bir süre içeride kalmaya ve penisinin titreşimlerini

hissetmeye ve hissettirmeye devam etti. Sonra çok usulca aletine yavaş yavaş geri aldı. Birazdan üçü de

asansörün içinde yere yığılıp öylece kaldılar.

Aralarından ilk ayağa kalkıp giyinen Fuat oldu. Sakin ve seri hareketlerle pantolonunu giydi, kendine

çekidüzen verdi. Selim'in çantası açılmış, ancak içindekiler fazla dağılmamıştı. Kendisi ise külçe gibi Elifin

üstüne yığılmıştı. Seksten sonra kendiliğinden gelen rehavete, bu üçlü didişmenin yorgunluğu da

eklenmişti. Elifin üzerinde bir tek beyaz gömleği kalmış, tüm giysileri ve eşyaları etrafa saçılmıştı. Selim

ayağa kalkarken hâlâ gözleri kapalı, altında inleyen kıza baktı. Elifin yüzünde donmakta olan o tuzlu glikozlu ıslaklık vardı. Gözünü açıp Selim'i önünde giyinirken buldu genç kız. O da centilmence elini uzattı

ve kıızı ayağa kaldırdı, eşyalarını yerden toplamasına yardım etmeye başladı. Elifin sutyeninini kopçası

kopmuş, çorapları kaçmış ve donu sökülmüştü. Eteği çok buruşmuştu. Gömleğinin orta düğmesi yoktu artık ama ceketini sağlandı ve önü iliklenince durumu rahatlıkla kurtaracaktı. Eh, bu kadar zevke bu kadar

minimal zarar, can sağlığıydı! Etrafa dağılan mallar alelacele kızın çantasına tıklandı. Tek kelime konuşulmadan sanki bir hasar tespiti yapılıyor ve durumu kurtaracak görüntü kotanlıyordu. Elif ayağa kalktı, yerden pardösüsünü kaldırdı, sağ cebine koyduğu gözlüğu sağlam tek parça olarak buldu ve taktı.

Ardından giyindi, onlara doğru baktı. Göz göze geldiler, herkes hazırđı. Söz sarf edilmeden anlaşma sağlandı ve Fuat asansörün lobi düğmesine bastı. Asansör bir hızlanıp bir durdu. Kapıların açılması için

gerekli olan üç saniye beklenirken Elif önde, iki adam arkasındaydı.

Selim, anlayamadığı bir şekilde kendini tutamadan sanki rüyaya veda etmek istercesine arkadan eteğin

altından elini sokup, Elifin kıçımın tam orta yerinde parmaklarını gezdirdi. Sonra nihayet kapı açıldı ve hep

beraber dışarı çıktılar.

Gecenin zifiri karanlığı ortalığa çökmüştü. Esentepe sokakları normal bir "pazartesi gecesini 22.00"

görünümündeydi. Kasım ayı, soğuğu erken getirmişti. Ağaçlarını terketmiş yapraklar, ortalıkta yarım şişe

viski devirmiş ayyaşlar gibi yalpalanıyordu. Selim genç kıza arkadan seslendi: "Nereye gidiyorsanız arabayla bırakabiliriz." Elif teşekkür etti ve metronun oradan tam evinin önündeki istasyona kadar gittiğini

söyledi. Bir an sonra küçük bir el sallayıp karanlıkta kayboldu. Bu beklenilmedik özverili "stajyer"den görüp

görecekları bu kadardı. İki erkek, Fuat'ın arabasına doğru yöneldiler. Fuat uzaktan kumandaya bastı.

Araba açıldı, farlarını yaktı, motorunu çalıştırdı ve önlerine gelip durdu. Kapıyı açmalarıyla binip gitmeleri

bir oldu.

TEKRARAsansörde ilk konuştukları noktaya dönüş yapmışlardı. Selim "Nerede yiyelim?" diye sordu.

"Bilmem" dedi Fuat. "Yine salaş bir yer istiyorsan Çiçek Pasajı veya Galata'ya gidebiliriz".

"Çiçek Pasajı olsun" dedi Selim. Fuat, iki ışığı turuncuda, birini de kırmızıda geçerek Malik Dayan Bulvarı'ndan aşağıya, 1998 model Cadilac'ıyla süzüldü. Onun için bu bulvar, eski adıyla Barbaros Bulvarı,

İstanbul'un ana arteriydi. İşi ve evi Levent ve Esentepe'de, hayat ise Taksim'deydi. Böylece o bulvar onun

en sık kullandığı ulaşım hattı olmuştu hep. Selim ise bir-iki yıl araba kullanmış, ancak sonra bu işi sevmeyip, 1991 Nissan Altima'sını satmıştı. O, metrolarda kendim çok daha "evinde" hissediyordu. Hele

istanbul gibi, neredeyse her noktasına metronun ulaştığı bir kentte trafiğe çıkmak ona anlamsız geliyordu.

Arabayı eski Beyoğlu adliyesinin önünde yer bulup park ettiler ve Pasaj'a doğru yürüdüler. Selim, eski

adliye binasına doğru başını kaldırıp baktı ve aklına tatsız anılar geldi. Babasının icra takipleri orada

yapılmış, kendisi de genç bir delikanlıyken birkaç kere bu sinir bozucu duruşmalara girmişti. Hesapladı,

şimdi 2001 olduğuna göre bu olaylar 1982'de, kendisi henüz on altı-on yedi yaşında, bıyıkları henüz yeni

terlemişken yaşanmıştı. O yıl Talayman Demirken hükümetinin durumu kurtarmak için yaptığı son

ekonomik manevradaki ağır vergiler birçok küçük ve orta sınıf esnafa ağır yükler getirmiş, babası da o

furyada iflas etmişti. Selim'in yürürken gözleri daldı ve aklına babasının kendisini çocukluğunda Çiçek

Pasajı'na nasıl neşe içinde alışverişe götürdüğünü hatırladı. Annesi, kendisi henüz yedi yaşında iken

ölünce, Ferit Bey Selim'e hem annelik, hem babalık yapmak durumunda kalmıştı. Ona her türlü sevdiği

meyveleri, oyuncakları, resimli kitapları bütçesinin elverdiği oranda alır, oğluna özel bir şefkat beslerdi.

Onun için Selim kafasında, Demirken'i babasının iflasının ve hemen ertesi yıl gelen erken ölümünün sorumlusu olarak görüyordu. 1982 seçimlerini Halkın Partisi ve Ekelvin tekrar ezici bir çoğunlukla kazanıp,

Demirken de siyasetten çekilince, bu sonuç herkese farklı özel bir keyif vermişti. Selim'e kimi arkadaşları,

babaların ölümünden sonra aslında beklenilmedik içsel bir rahatlama hissedildiğini ısrarla anlatmışlardı.

Ama o bu cümleleri dinlememişti bile. Babasını çok sevmiştir ve Gülen Ekelvin, babasının hıncını almıştı

sanki Selim adına.

Fuat ve Selim bir an için küçük kızların müdavimi oldukları "Timsahın Kuyruğu" meyhanesine gitmeyi

düşündülse de sonra vazgeçip, her zamanki gibi köşedeki Anastasi'nin meyhanesine gidip oturdular.

Rakı sofrası hemen kuruldu. Salonun yarısı boştu. Son on yılda, her geçen gün artan bir sayıyla İstanbul'a

çalışmaya gelen Portekizli, İngiliz ve İrlandalı göçmenlerin birçoğu eğlence sektörünü tercih ediyordu ve

Çiçek Pasajı da en çok görüldükleri yerlerden biriydi. Şimdi de Anastasi'nin genç İngilizleri biraz üşüyerek

müşteri yolu gözledikleri için, iki kişicik de olsa Selim ve Fuat'ın kendi restaurantla-rını seçmiş

olmalarından mutlu olmuşlar, derhal masayı donatmaları için komilere emir yağdırıyorlardı. Eski İstanbul

keyiflerini arayanların sayısı azalıyor, ancak tutkuları da yoğunlaşıyordu. Selim kendisini onlardan biri

saymasa bile, arada eline geçirdiği bazı eski şeyleri saklardı. İhap Hulusi'nin eski Tekel afişlerinden iki

tanmesini elde etmişti. Romantik Türk aşk filmleri, 3-D koleksiyonu vardı. Eski "Pazar" dergilerinin bazılarını

toplayıp ciltletmişti. Tekrar araba almaya niyetlense, gözüne panter kaleci Numan'ın 1965 Ford

Mustang'ini kestirmişti. Ama tüm bu küçük nostaljik takıntılarına rağmen, Selim daha çok bir çeşit teknoloji

meraklısı sayılırdı. Birden Fuat'a döndü:

"Yahu, nerden çıktı bu kız! Analar neler doğuruyor böyle!". "Ne bileyim" diye omuz silkti Fuat.

"Zamane

kızları efendim, n'aparsın! Bunların ar damarı çatlamış artık, inan bana kudurmuşlar. Geçenlerde bir

blue-jean mağazasında tezgâhtar kız, yemin ediyorum sana 'bakalım üstünüze nasıl olmuş' diye benim

kabine girdi ve... oracıkta işimi ayak üstü bitirdi. Ama inan, bugünkü kadar neşeli değildi. El etmedi bile

kendini o sürtük!"

"Şimdi sen Al ah bilir asansöre binmeye korkarsın artık".

Fuat bu sözleri neşeli bir kahkaha ile karşıladı.

"Neyse iyi oldu, stres attık biraz, biz de, o da. Kim ne derse desin, hayatta hiçbir şey gerçek seksin

yerini tutamaz, nedir o sanal alemler öyle? Ben bir vıcık vıcık dehlizin organik derinliklerine dalmadan

kendimi o kadını hal etmiş sayar mıyım? Hiç öyle ışıktı, yanılsamaydı, 3-D'di, bunlar sana deminki ziyafeti

sağlayabilirler mi hiç?".

Selim bu cümlenin doğruluğundan emin değildi. Sonuçta mühim olan arada boşalıp rahatlamaksa,

bunu sağlayan her şey onun için geçerli sayılabilirdi.

"Peki iyi güzel de, o kızdan hiç bekler miydin öyle bir şey? Çok hanım hanımcık duruyordu".

"Sen ne diyorsun! En çok onlardan kork. Onlar tedbil-i kıyafet gezen en tehlikelileri".

"Nasıl yani? Nereden anladın"

"Yahu hem duruşundan, hem de Kokusundan"

"Ne kokusu?"

"Canım bırak bu saf ayaklan, kokusunun kokusu tabii! Bırak da yıl ar sonra o kadarcık ekspertizimiz olsun. Belki kadının kendisi bile fark etmemişti ama salgıları çiftleşmek için SOS vermeye başlamıştı, bana

kalkıp o kokuyu almadığımı söyleme, seni aforoz ederim".

Gülüştüler ve rakıları yine tokuşturdular. Bir ızgara mantar ve karides daha söylendi. Fuat yine konuyu

Selim'i hiç mi hiç ilgilendirmeyen o para alışverişi dünyasına getirdi. Hangi kağıtlar çıkmış, hangileri inmişti, hangileri "gelecek" vaat ediyorlardı. En donanımlı bilgisayar programı kaç aydır hangi mucizevi

formülle yüzde kaç oranında bir kâr garantisi veriyordu? Fuat anlattıkça anlatıyor, Selim de "yarı ilgi"yle

dinler gibi rol kesebiliyordu ancak. Tek ilgisini çeken, dün İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nda beşinci

kattan kendisini avluya bırakarak intihar eden tutucu yaşlı bankerin hikayesiydi. Yıl ardır bilgisayarın finans

dünyasına ana yön verici ve borsanın temel bokyedibaşısı olarak girmesine karşı hukuki ve medyatik bir

mücadele veren bu adamcağız, Yargıtay'dan son karar da aleyhine çıktıktan sonra ölmeyi seçmişti.

Fuat'ın anlattığına göre adam atlarken yanında duran ve konuyla hiçbir alâkası olmayan bir başka borsacı

genci de beraberinde "uçurmak" istemiş, ancak çocuk son anda çelik tırabzana tutunup kurtulmuştu.

Etraftaki masalarda fazla kayda değer bir şey yoktu. Yalnız yan meyhanede rehberin biri, Amerikalımsı bir

çiftle beraber oturuyordu. Kadın hakikaten ülkesini, ırkını, cinsiyetini, kişiliğini ve mallarını çok iyi taşıyordu.

Esmer uzun saçlı, mavi gözlü, dolgun göğüslü ve uzun boyluydu. Vücuduna yapışmış blue-jean kıçına tam

oturmuştu. Genç kadın kalkıp tualete gider gibi meyhaneden içeri girdiğinde, sözde tükenmişliğine ve

"tok"luğuna rağmen Selim'in yine içi kıpırdadı. Tam ne olur ne olmaz diye kadının arkasından içeri dalacaktı ki, görseli çaldı. Kendi görüntü tuşunu kapatıp arayana ekrandan göz attı. Bu, "sevgilisi" Funda'ydı ve suratı ekrandaydı.

"Nerelerde kaldın" diye yakınıyordu genç kadın, "hani bu gece çıkacaktık?".

"Doluyum" dedi Selim, "Zozi Bey'le yemeğe çıkmamız gerekti, bu gece beni bekleme, yarın filan görüşürüz."

Funda daha itiraz etmeye başlayalı bir saniye olmuştu ki Selim, "Öperim canım"ı basıp görseli kapattı.

Hay Al ah, Amerikalı kadın bu arada kim bilir hangi cehenneme girmişti! Fuat aklından geçenleri anlayıp

güldü. Tam o anda Selim'in görseli yeniden çaldı. Bu sefer arayan bilgisayarı Samson'du ve mide ilacı

saatinin geldiğini hatırlatıyordu.

Yarım bardak su ile hapını yutan Selim "Amerikalı"nın izini sürmekten vazgeçti. Cebinden uzun bakır renkte bir kutu çıkardı. İçinde üç büyük puro vardı. Birini soydu, ucunu itinayla başka bir cebinden çıkardığı "giyotin"le kesti, yere attı. Meyhanenin sahibi Anastasi ise, 3-D kanallarda zapping yapmakla

meşguldü. 350 kadar kanalı hızla tarıyordu adam. Göz alıcı keskin ışıklar loş salondaki tek tuk masaya

saçılıyordu. Bir striptizi, bir tenis maçı ve bir harp haberi izledi. Ondan sonraki iki saniyeliğine üç sakallı

ressamın tartışması görüldü. Selim bir sergi açılışında tanıştığı Alâattin Aksoy ve Balkan Naci'yi tanıdı.

Üçüncüsünün adı ise yazı altı ile "Şenol Yoroğlu" olarak o anda belirdi. Bir sonraki kanalda üç-beş saniye

daha uzun kaldı patron. Amerika'nın eski başkanlarından John F. Kennedy, 1991'de öldürülen eski başkanlardan Bil Clinton'un ölüm yıldönümünde Washington'da nutuk atıyordu. 1963'de kendisine yönelik

suikastta karısı Jackie Kennedy öldürüldükten sonra, John F. Kennedy'nin daha önce de hem kendisi,

hem de kardeşi ile uzun bir ilişkisi olduğu iddia edilen Marilyn Monroe ile 1965 'de evlenmesi, oldukça

tepki çekmişti. Şimdi Marilyn, hanım hanımcık yaşlı teyze rolünde, elinde siyah çantası, şık bir mavi etek

ceketle yanı başında duruyordu. Pek iyi yaşlandığı söylenemezdi. Her şeye rağmen bitmez tükenmez

zamparalıkları ile tanınan bu emekli başkanın en krizli günlerde bile barışçı yol ardan yaptığı

arabuluculuklar ve Güneydoğu Asya'daki Vietnam krizinin, Ortadoğu krizinin ve birçok başka gerilimin

ortasında hep savaşı önlemeyi başarmış olması, onun Dünya'da hâlâ sevilen bir emekli siyasetçi olarak

tanınmasına neden oluyordu. Başkan Bil Gates de hemen JFK ve muhterem eşinin yanındaydı. Kennedy

kendi başkanlık yıl arında Clinton'un çocukken kendisiyle çekilmiş bir resminin büyütülmüşünü kendisini

kuşatan kameramanlara gururla gösterirken Anastasi tekrar zaptladı. Bir yarışma programını, Kanal

61'deki "Cinsel Fanteziler Kutusu" izledi. Bir sonraki kanalda İstanbul'un en ağır sıklet entel eri, "Arap

Kamber Modern ve Çağdaş Sanat Müzesi" Müdürü'nü topa tutarken, peşi sıra üç kanalda film sahneleri

aktı. Tesadüfen hepsinde bir kadınla bir erkek arasındaki romantik sahneler vardı. Selim'in başını kaçırdığı

bir haberde, Güney Amerika ülkesinin birinde, 58.000 kişinin ölümüne neden olan biyokimyasal bir virüs

üreticisi mafya şebekesi nihayet yakalanmıştı. Bir sonraki "Süper Kanal"da Anastasi nihayet durdu. En

gözde talk-showcu Talayman Demirken, Türkiye'deki feministlerin lideri Duygu Asena'yı sağına, maçoların

tartışılmaz kralı İbrahim Dingin'i soluna oturtmuş, ikisini büyük bir keyifle birbirine tokuşturuyordu. Asena

ve Dingin'de bu oyunun ortasında coştukça coşup tempoyu arttırıyor ve herhalde reyting patlatıyorlardı.

Talayman Bey'in keyfine diyecek yoktu. Bazen araya girer gibi yapıyor, sonra da geri çekilip ortaya attığı

yeni kılçığın nasıl didiklendiğini içinden kıs kıs gülerek masum bir hakem edasıyla izliyordu. Bu defa Selim'in ne olduğunu takip edemediği bir kupür alıvermişti ortaya.

Selim onu izlerken aklına tek kanalı izlemeye mahkûm oldukları günler ve onun da öncesindeki "radyolu günler" geldi. Uzun, çok uzun yıl ar aynı tahta sehpanın üzerinde külüstür bir radyo durmuştu.

Şimdi ise neredeyse saydam sanal "canlılar" meyhanenin loş ortamında canlanıp at koşturacaklardı!

Radyoları çocukken nasıl iki-üç kere ısrarla kırıp parçaladığını, içinde ne olduğunu anlamak için kafasını

nasıl patlattığını hatırladı. Zaten annesinden en belirgin olarak kalan hatıralar, zaval ı kadının dehşet içinde o küçük salonda kırılmış radyo parçalarının önünde attığı çığlıklardı. Sonra kadıncağızın nasıl aniden süzülüp, kuruyup, yatağa düşüp aralarından ayrıldığını bir türlü anlayamamıştı küçük Selim. Bir an

için annesine dalıp gittiğini fark edip toparlandı ve rakısından bir yudum daha çekerken Fuat'ın da ikazlarıyla tekrar televizyona yoğunlaştı. Talayman Bey, bu sefer kızışmanın abartılı, istenilmeyen bir sonuç vermesini engellemek için bir fıkrayla araya girmişti. Selim gülümseyerek, hiç yaşından beklenmeyen bir enerjiyle mesleğini sürdüren bu adama şaşkınlıkla baktı. 1979'daki son genel seçim galibiyetinden sonra Talayman Bey çok kanallı televizyon dönemine, bunu lüks ve israf sayan Gülen Ekelvin'in itirazlarına rağmen geçişi sağlamış, Türkiye, Fransa'dan bile üç yıl önce, özel TV kanalları dönemini açmıştı. O iktidarında az süreye çok şey sığdıran Demirken, dar gelirlileri yine unutuverince,

1982 erken seçimlerinde zafer Ekelvin'in olmuştu. Talayman Bey o hafta 20 yıl kadar uzun bir süre, inatla

sürdürdüğü Azamet Partisi Başkanlığı'm bırakmış, bir süre köşesine çekilmiş, sonra da eski bir arkadaşının ısrarlı önerilerine dayanamayarak televizyon dünyasına şaşaalı bir giriş yapmıştı. O

dönem

aldığı söylenen 15 milyon TL'lik transfer ücreti diklen dile dolaşmış, "züğürdün çenesi" epey yorulmuştu.

Selim televizyon ekranında, bilge, babacan tavırlarıyla muzip, tahrik dolu bakış ve sözcükleri ustalıkla

birbirine bağlayan bu ilginç adamı yine hayretler içerisinde izliyordu. Yıl ar önce, onun artık Nihan Terim

gibi emekli bir siyasetçi olarak köşesine çekileceğini zannettiğini ve sonra da ne denli şaşırdığını kendi

kendine itiraf etti. Demirken o günlerden sonra hızla yükselen ve bir anlamda kendi yarattığı medyatik

dünyanın starlığına beklenilmedik şekilde soyunmuş, ülkenin en çok ilgi çeken programlarına üst üste

imza atmaya başlamıştı. Selim ve babası Ekelvinci oldukları için Demirken'in politik sonu onlara hiç de

üzücü gelmem'işti. Yine de adamın medyatik hırsı ona şaşkınlık veriyordu. Haranoğullannın Mega Medya

holdingi kendisine ciddi ortaklık da önermiş, ama kendisi küçük bir hisseyle yetinip olayın vitrininde

kalmayı tercih etmişti. Halbuki o da "Sabık başbakan Altan Sendeles" gibi, 1960 devriminde tasfiye

edildikten sonra yıl arca banka idare meclisi üyeliği yapıp Dünya'ya küserek, son nefesine kadar ağzını

açmadan evden işe, işten eve gidip geleceği "rahat" bir hayat sürebilirdi. Ama o, aynen siyasetin içine ilk

girdiği yıl ardaki kaynayan ortamı seçmiş ve tüm Dünya'yla güreşerek, orada da ekranın zirvesine çıkmıştı.

"Bir insan nasıl el attığı her işte bu kadar başarılı olur" diye kendi kendine sordu Selim. Demirken,

siyasette zamanında hızla yükselip Başbakan bile olduktan sonra ilerleyen yaşına rağmen televizyona

geçiş yapıp, orada da ortalığın tozunu attırmıştı. Uluslararası Dünya Televizyoncular Birliği'nin 1995'te ve

1999'da kendisini "Dünya'da yılın Talk-Showcusu" seçmesi işin tuzu biberiydi. Programları seksen beş

ülkede reyting rekorları kırıyordu. Amerika'da CBS bile "eş zamanlı gerçek ses dijital tercüme"

(SIMDIVOT) (Simultaneous Digital Voice Translation) tercümesi eşliğinde Talayman Bey'in o doyumunu

mümkün olmayan sohbetlerine haftada üç kere "prime time"da yer veriyor, hatta onu büyük kıtaya toptan

transfer etmek için olmadık teklifler yapıyordu. Kendisinde siyasi kariyerinin başlarını hatırlatan ilginç

anılar uyandıran bu kıtaya kalıcı olarak gitmek ise Talayman Bey'in tercihi değildi. Üzü Dünya'ya yayılsa

da "taş yerinde ağırdır" sözüne inananlardandı. Amerika'da gençliğin en rağbet ettiği, en çok satılan

tişörtlerin onun görüntüsünü taşıması veya "I Love The Talayman Show" gibi sloganlarla süslü olması, bu

kararına hiçbir etki yapmıyordu. Bu fenomenin de nasıl aradaki on binlerce kilometreye rağmen

gerçekleşebildiğini Amerikan Halkla İlişkiler Uzmanları bir türlü tam olarak çözemiyorlardı. Evet sonuçta

Talayman Bey ABTV gibi her akşam yalnız haberlere veya söyleşilere İbrahim veya Sezen'i çıkarma

hastalığından muzdârip değildi. Her hafta en az bir kere Dünyaca ünlü konuklar ağırlıyor, binlerce mil uçak

yolculuğu yapan ünlü aktrisler, bilim adamları, politikacılar, sanatçılar, edebiyatçılar ve mankenlerin onun

programında bir kere görünmek için can atıyorlardı.

Fuat "Şurdan Winsor Light alıp geliyorum" diyerek masadan kalktı. Selim bunun üzerine gözünü

TV'den ayırdı, yan iskemleye çıkmış, masadaki artıklara pür dikkat kesilmiş siyah lekeli beyaz kediye

daldı. Gözleri iyice açılmış, yalanıp duruyordu. Selim onu fazla bekletmeden Fuat'ın tabağındaki deve

hörgücü filetosundan iki-üç parçayı alıp önüne attı. Kedi o anda hayatının anlamını nihayet bulmuş bir

sokak serserisi gibi o kendine has atmalı-tutmalı boyun hareketleriyle yağlı ete yumulup parçalamaya

başladı. Sağında ve solunda iki kertenkele onu imrenerek izliyordu. Selim onları da fazla

bekletmeden,

masadaki yeşil ikleri fırlattı. Sonra masaya bir on binlik düşüp ayağa kalktı, ceketini aldı ve ayrıldı.

Metroya giderken kışın ilk habercisi kuzey rüzgarı yanaklarını yalayıp uçtu. Beyoğlu'ndan Taksim'e

doğru yürürken saat gece biri henüz geçmişti... İsmet İnönü Caddesi her zamanki gibiydi. Her tipten genç

çiftler barlardan çıkmış, bağıra çağıra şarkılar söylüyorlar, ya da vitrinlerin önünde delicesine öpüşerek

soğuğa karşı doğal önlemlerini alıyorlardı. Hele ayakkabıcı Goya'nın önündeki çift, işi bayağı ileri

götürmüştü. Selim yanlarından geçerken "bu vitrin ikisinin ağırlığını daha ne kadar taşır" diye

düşünmekten kendini alamadı. Arabalar ıssızlaşan sokakta yanından vızır vızır geçiyordu. Bunların en az

yarısı İstanbul'un "koruma altındaki" turistik simgesi olan Amerikan taksilerdi. Taksim Meydanına

yaklaştığında, tam Fransız Konsolosluğu'nun önünde iki gençten Aydınlık dergisi istedi. Paranın üstünü

alırken bozuk paralan yere saçıldı. Eğilip onları toplarken arkadan bir şangırtı sesi geldi. Herkes oraya

koşarken Selim üç adımda meydana varmıştı bile. Hızla yürüyen merdivenlerden girip, yerin dibine doğru

kayboldu.

İstasyonun içinde Taksim-Sarıyer B hattında üç dakika kadar treni bekledi. Yine tek tük gençler, kendisi

dışında gecenin içine taşan yaramazlar olarak orada yerlerini almışlardı. Genç bir çocuk kucağına lise

kıyafetli bir 16' lık kız oturtmuş ona kur yapıyor ve ipeğimsi bacaklarını okşuyordu. Bu çiftin 30 metre

ilerisinde, istasyonun ortalarına doğru, onlardan çok farklı bir an yaşayan yirmili yaşlarda iki genç seslerini

taşırmamaya çalışarak tartışıyorlardı. O anda istasyonda bulunan kişiler arasında, istediği kişiden seçimini

yapan metronun merkezi bilgisayarı bu beyinden istediği alfa dalgalarını seçip alıyor, saniyede sekiz ila on

üç titreşim yapan bu derin dalgalar, bilgisayarın kendi müzik programında belirli bir algoritmaya göre

"tercüme" edilip, genel ortamda hoparlörsüz "her noktada" yayınlanıyordu. Daha önceki dönemlerde "uzay

müziği" veya "yeni çağ müziği" olarak adlandırılan müzikleri andıran bu yeni ses, insan ve bilgisayarın

beklenilmedik bir işbirliğinden doğmuştu ve halkın büyük bir kısmı bu müzikleri bilgisayarların kendi

başlarına, kendi kafalarına göre ürettikleri müziğe tercih ediyordu.

Metro geldi, Selim bindi, kapılar kapandı. Kendi kompartımanında, gözüne takılı bilgisayar ekranına

dalıp uçmuş, kim bilir nerelere gitmiş, kendi başına acayip sesler çıkaran bir gençten başka kimse yoktu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde bu, alıştığı olağan bir resimdi. Önce deli gibi hızlanıp sonra aniden duran bu

acayip aygıt, elektrikli rüzgar sesi çıkararak yeraltını oydukça, Selim kendini elektronik bir fare gibi

hissediyordu. Önündeki boş koltuğun üstünde gezinen kertenkele ise tahminin aksine, orada yalnız

olmadığını ona fark ettirdi ve hızla kayboldu. "Bu şehir bunca kedi ve kertenkele ile dolu olmasa bu denli

Dünyaca meşhur olabilir miydi?" diye düşünerek gülümsedi kendi kendine. Sonra aniden metronun kendi

istasyonunda, Akatlar'da durmuş olduğunu gördü ve tam kapılar kapanacakken alarm sinyaline rağmen

kendini dışarı attı. Ayak sesi istasyonda yankılanırken, koridorları bu sefer Kitaro'nün müziği kaplamıştı.

Akatlar'ın iç kesimlerinde, seksen katlı bir binanın 55. katı onun hem evi, hem de fotoğraf stüdyosuydu.

Baş parmağını bir elektronik ekrana tutarak önce dış kapıyı, sonra asansör kapısını açtı. Yine aynı sade

hareket 6517 no'lu dairesine girmesini sağladı.

İçeride ışıklar kendiliğinden yandı. Geniş bir alanda duvarlar çektiği en güzel resimlerle doluydu. Bunlar

arasında çok iyi bir amatör dalgıç sıfatıyla Bodrum açıklarında çektiği nefis sualtı fotoğrafları en çarpıcı

olanlarıydı. Üçüncü ve son taksitini geçen ay ödediği nefis bir Kezban Arca Batıbeki çalışması en güzel

duvarlarından birini kaplamıştı. Ayrıca gerçek ebatta bir Yasemin Koşal boy fotoğrafı, bir Aliye Boran

portresiyle yan yana duruyordu. Türk sinemasının birbirini çekemeyen bu iki süper starını o duvarda birbirine bakar şekilde asmak da nereden aklına gelmişti?

Selim 3-D'de 38. kanalı açtı. Yıl ardır her gece geç saatte yorum yapmadan, kısa bir süre "Televizyon

Çocuğunu" seyrederdi. Dev ekranda Okan Bayülgen'in suratı belirdi. Konukları Nehir Çeki ve Robert de

Niro 'ydu. Yıl ardır o kadar beğendiği bu kızın tek bir şarkısını bile aklına getiremediğini düşündü. Halbuki

de Niro'nün her filmindeki her repliğini neredeyse ezbere biliyordu. Ceplerini masaya boşalttı. Stüdyoyu

kendi "evinden" ayıran dev sürgüyü açtı. 100 yaşındaki kaplumbağası her zamanki yerinde heykel gibi

duruyordu. "Aile boyu" yatağının üstüne kıyafetlerini çıkarıp attı ve tekrar stüdyo kısmına yürüdü. Masanın

üstünden bazı notları eline aldı, ince geniş, kristalize 3-D ekranı dışında bir kibrit kutusu boyundaki

"Samson" adını verdiği bilgisayarının önüne oturdu ve konuşarak akan günle ilgili bilgileri girmeye başladı.

Uykusu geldiği için vakit kaybetmeden son işleri bitirmek istiyordu. Önce harcamaları okudu. Sonra günün

programıyla ilgili bazı düşüncelerini "defter"e aktardı. Yarının programına ve muhasebe kayıtlarına göz

attı. Selçuk denilen zaval ı tip hâlâ borcunu ödememişti. Futbol bağlarını istismar ederek kendisini

kullanmasına nasıl izin verdiğine tekrar şaşıtı. Refo, Ladin ve Sirkeci ödemeleri bu ay abartısız

görünüyordu. Sonra sıra "Kızlar" dosyasına geldi. Dosya önünde açılır açılmaz günün, yani gecenin sürpriz olayına sözel olarak şu girişi yaptı: No 32-001, 22-23 Asansör (F) Dosyayı kapadı ve aynı anda

"internet" dedi. İki saniye sonra L.A bölgesine, 213 680 21 14 26'ya girdi. Hat meşguldü. Bu sefer 213 680

01 69 69'u istedi. Ardından "kart" sinyali gelince cebinden çıkardığı indivkartını ekrana tuttu ve bıraktı.

Perde açıldı. Bilgisayarı Samson'un ince 3-D ekranından yansıyarak dışarı taşan Tricia belirdi. Selim kendi kamerasını da açtı.

"Selim, yine sen misin, çoktandır uğramadın" dedi kadın, İngilizce.

"Yalnız iyi günler dilemek istedim, bugün nefes alamayacak kadar ağır mesai yaptım".

Genç kız sutyenini çıkararak müşterisini "içerde" tutmak istediye de, Selim "Haftaya salı 22:00'de senden randevu isterim" diyerek ondan ayrıldı. Tokyo borsasında Toyota ve Nikon hisselerine göz attıktan

sonra Dünya haritasını önüne aldı. "Uydugöz" programından girerek önce Fransa'yı sonra Paris'i dokunarak geçti. Paris haritasının üstünde gezinip Boulevard de Grenelle'e giriş yaptı ve görüntüyü açtı.

Gecenin 01 .00'ında Paris'te yağmurlu, kara, soğuk bir sonbahar gecesi hakimdi. Büyüteçten girdi ve La

Motte-Picquet metrosunun girişine zoomladı. Son metroya yetişmek için perişan şekilde koşturan genç kıza güldü. Taksi durağında ümitsizce bekleyen iki çifte acıdı. 50 metre güneye, oradan 70 metre batıya

kayıp kendi dairesinin önüne baktı. Paris'teki evinin önünde "asayiş berkemal"di. Zaten tüm Dünya'da polislerin uydugözle sürekli denetimleri başladıktan sonra ve DNA'lardan yola çıkılarak yapılan hızlı soruşturmalar işin bokunu çıkarınca, artık hırsızlara ve yankesicilere göre mertlik ölmüş, küçük çaplı kötü

adamlara bu diyarlarda iş mis kalmamıştı. Dünya ancak legal görünümlü koca çaplı kötü adamlara ve canavarlara teslim olabilirdi. Bilgisayarını kapatmadan önce kadran olarak kendi soğukluğunun tam

tersi

olan o basit "Happy Face" imajını verdiği bu küçük yaramaz aletin günlük "özel çalışmalar" kayıtlarına

meraklı bir göz atma ihtiyacı hissetti. Her gün olmasa da, arada bir Samson'un onun yokluğunda hangi

bilgisayarlarla ne "dedikodular" yaptığını, webde hangi dosyalardan neleri kafasına göre kendi hafızasına

özenle indirip yerleştirdiğini merak ediyordu. Samson o gün aslında Selim'in genel tasarım eksenini fazla

terk etmemişti. Amerikan müzelerinin yeni fotoğraf koleksiyonları toptan taranmış, "patron"un hoşuna

gitmesi muhtemel 148 fotoğraf özenle dosyalanmıştı. Selim beş-on tanesine göz attı, tamamını sonraya

bıraktı. Yapılan bir diğer işlem, iki tanesi Selim'in özelikle beğendiği yazar bilgisayar Coreli'nin iki yeni

denemesini almak, bir diğeri de Selim'in tanımadığı Güney Amerika çıkışlı duyulmamış bir bilgisayarın

kısa hikayelerinden bir seçki toparlamaktı. Selim bu "yeni" yazarın metnini incelerken Samson "Bunu da

beğeneceksiniz, tam sizin stiliniz" diye bir yorum yaptı. Selim buna aldırmandan ve kendisine iyi geceler

dileyen sanal dostuna yanıt vermeden görüntüyü kapadı. Müzik dosyasından, yine Jim Morrison'a uyup

Doors'un "Riders On the Storm"unu koydu. Buzdolabına gitti. Bir bardak süt içip, İstanbul'un ışıltılı gece

manzarasının güzelliğine artık alıştığına üzülerek dışarıyı seyre daldı. Sonra yatağına yönelip, ışığı

kapatmadan önce "dream-corder"ini devreye soktu. Titreşim halkasını alınının tam ortasına koydu ve

sabah seyrettiğinde kendisini heyecanlandırarak rüyalar görme ümidiyle kaydını gitti.